

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

GOSPODARSTVO.

S čim se na Dolenjskem najslabše gospodarji?

Kaj kratki, pa žal, prerresnični odgovor na to vprašanje se glasi: z gnojem. Gnoj, dasi je z ozirom na celo kmetijsko gospodarstvo le gospodarski odpadek, je odločno najvažnejši, najdragocenejši pripomoček uspešnemu gospodarstvu. Kar kmetovalec s pridelki iz zemlje vzame, to ima z gnojem zopet nadomestiti. Brez gnoja ni pridelka! Gnoj pa seveda tem bolj izda, tem bolj rodovitost naše zemlje povišuje, čim boljši je, čim več ima redilnih snovi v sebi. Nočemo šele razlagati, katere redilne snovi se v gnoju nahajajo, kako da se imenujejo; zadostuje naj v tem oziru tole: Gnoj, kakoršnega na kmetiji dobivamo, obstoji iz treh glavnih delov, namreč: 1. iz živinskega blata, 2. iz scavnice, in 3. iz nastilja. Gnojilne snovi nahajajo se pa v večji meri le v prvih dveh obstojnih delih — toraj v blatu in scavnici, ne pa tudi v nastilji. Redilne snovi, katere se nahajajo v nastilji, so proti onim, katere imata blato in scavnica, v tako majhni meri zastopane, da jih skoro vredno ni upoštevati. Nastilja ima v gnoju pač le to nalogo, da se ona z blatom in scavnico pomeša, da scavnico popije ter vse skupaj v tako stanje spravi, v kakoršnem se dado redilne snovi najbolj ohraniti in na najprikladnejši način na njive itd. prepeljavati. Veliko večjega pomena je nastilja v tem oziru. Ona stori, da postane naša zemlja rahlejša, temnejša in vsled teh lastnosti tudi za rastline gorkejša in za obdelovanje prikladnejša. Te lastnosti našega gnoja so zelo važne ali vendar ne tako, kakor je važna njegova gnojilna vrednost. Gnojilna moč, gnojilna sila, ta nam je poglavitna, to si moramo toraj v gnoju v kar le mogoče v polni meri ohraniti! Gnojilno moč pa obdržimo najbolj v gnoju na ta način, da obdržimo njegove tri obstojne dele, namreč blato, scavnico in nastiljo v kar le mogoče tesni zvezi. To dosežemo s tem, da imamo gnojnišče tako urejeno, da ne more tekoča voda blata in scavnice od nastilja spirati ter iz gnojnišča odpeljavati. Gnojnišče biti mora toraj na takem prostoru umeščeno, da se ne steka nanj voda iz sosednih streh, najmanj pa še iz sosednih potov, zemljišč ali pa morda celo iz sosednega potoka! Gnojnišče mora imeti pa tudi neprodarno gnojnično jamo, da se zamore vsa tista scavnica, tista gnojnica nabirati, katere nastilja v hlevu popiti ne more, in da se nabira v njej tudi vsa tista gnojnica, katero deževnica in snežnica na gnojnišču samem iz gnoja izpirata. V ta namen mora biti seveda tudi vsa scavnica, katere nastilja v hlevu po-

piti ne more, po podzemeljskih vodnikih v gnojnično jamo napeljana. Gnojnišča brez gnojnične jame si umni kmetovalec misliti ne more in ne sme; kajti gnojnice se ne sme v gospodarstvu čisto nič izgubiti, saj je gnojnica tekoče zlato za vsakega kmetovalca. Da pa gnoj svojih redilnih snovi tudi na gnojnišču vsled izhlapevanja v zrak, solčnega pripeka, ne zgubi, naj je gnojnišče kolikor mogoče obsenčeno. Njegova gnojnična jama mora imeti pa tudi pripravo, s katero se dá gnoj ob suhem vremenu polivati, in s katero se zamore gnojnico v gnojnične lajte polniti, če jo je treba po travnikih, njivah razpeljavati. Gnojnična jama mora biti opravljena toraj ali s posebnim škafcem ali korcem, s katerim se gnojnica zajema, ali pa, kar je najboljše, s posebno gnojnično črepalnico ali pumpo.

Vidite, dolenski gospodarji, tako gospodarijo z gnojem in gnojnico uzorni gospodarji drugih dežel, tako gospodarijo z gnojem in gnojnico pred vsem najuzornejši kmetijski gospodarji — vrli Švicarji. In kako je pa s tem gospodarstvom pri nas? — Žalostno, kar se dá in nasprotno vsem pravilom umnega gospodarstva. Dobra, izgledna gnojnišča so pri nas tako redka kakor bele vrane. Ako se potuje od vasi do vasi, od gospodarstva do gospodarstva in opazuje gnojnišča in ravnanje z gnojem, kaj se najde? Povsod se najde, da je gospodarstvo z gnojem silno zanemarjeno in naravnost škandalozno v pravem pomenu te besede. Da je temu res tako, dokazati hočemo v prihodnjem listu z opisom naših dolenskih gnojnišč, katera so si povsod zelo tako podobna kakor jajce jajcu. Nočemo pa le grajati, ampak tudi svetovati in pomagati, in zato bomo opisali najpriprostejšo napravo umnega gnojnišča ter ga pojasnili s potrebno podobo.

(Konec prihodnjic.)

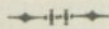
K letošnji košnji.

Za košnjo je treba pred vsem lepega in stanovitega vremena. Treba je pa tudi pravšnega razvoja trav. Najboljši čas za košnjo je nastopil, kadar je večina trav v cvetju. Takrat dobimo največ sena in najboljšo krmo. Če kosimo prej, pred polnim cvetjem, dobimo še boljše krmo, toda premalo bi se je nakosilo. Če kosimo pa pozneje, ko je trava že ocvela, dobimo pa veliko slabšo krmo in vrh tega tudi manj otave. Mnogi gospodarji se držijo zmeraj enega in tistega časa za košnjo. To ni prav! Res da nastopi košnja v posameznih krajih navadno ob gotovem času, ali vendar so tudi tukaj izjeme, ki se ravna po vremenu, po razvoju trav itd. In na te izjeme hočem danes opozoriti naše

gospodarje. — Časih je pomlad bolj zgodnja kakor druge poti. Če je pomlad bolj zgodnja, je treba tudi prej kositi. To smo videli lansko leto. Lanska pomlad je bila nenavadno zgodnja. Kdor je to vpošteval in pričel prej s košnjo, ta je dobil veliko boljše seno in več otave. Kdor je pa odlašal in čakal na običajni čas za košnjo, temu je seno prezorelo. Dobil je veliko slabše seno, razun tega pa tudi dosti manj otave. Tudi letos je trava bolj razvita kakor druga leta. Vsled gorkega in sušnega vremena v aprilu je začela trava prej poganjati v cvetje kakor sicer. Zato bi se imela tudi letos prva košnja nekoliko prej pričeti. Uvažujmo to in ne odlašajmo z delom, ako je čas in vreme nastopilo. Ker je treba o tem času opraviti navadno tudi nekaj drugih nujnih del na polju in po vinogradih, glejmo, da opravimo vsa ta dela raje nekoliko prej, tako da dobimo potrebni čas za košnjo. Potem se je pa lotimo z vsemi silami.

Posestniki, ki imajo dosti košnje, naj raje nekoliko prej pričnejo s košnjo kakor da bi jim krma prezorevala. Boljše je, da dobimo nekoliko manj sena, zato pa izvrstno seno in dosti otave, kakor da dobimo nekoliko več sena, zato pa slabo, prezorjeno seno in vrh tega še malo otave. Kakor vpliva zgodnja pomlad ali pa gorka pomlad na hitrejšo rast in na zgodnji razvoj travniških rastlin, ravno tako vpliva pa tudi dobro gnojenje. Kjer travnike dobro gnojé, tam imajo tudi bolj zgodnje košnje. Lep izgled o tem nam daje Švica. Ta dežela je bolj mrzla ko naša, ali tam kosijo za suho pogostoma že koncem meseca maja ali pa v pričetku junija. Tako hitro se razvijejo trave vsled dobrega gnojenja in obdelovanja.

S pravočasno košnjo smo pa tudi sicer na boljšem. Po naših travnikih je dosti plevelnih rastlin, ki zoré različno. S pravočasno košnjo se lahko eden in drugi plevel uniči, ki se sicer s semenom naprej razširja. Prav tako ostanejo pa tudi trave bolj rastne in dajejo več otave, če jih o pravem času kosimo. Nič ni slabšega za otavo, kakor če trava prezori. S tem ne prikršamo samo časa, ki je potreben za rast otave, ampak s tem oslabimo tudi rast trave. Prezorela in ostarela trava nima nikdar tiste rasti in moči kakor trava pokošena o času cvetja. Ravnajmo se torej pri košnji tudi po tem in ne samo po koledarju!

Politični pregled.

V avstrijskem državnem zboru so vsprejeli novi zakon o krošnjarstvu. Potem je prišla na vrsto vladna predloga glede laškega vseučilišča. Ko so radi znanih nemirov v Inomostu morali opustiti laški pravni oddelek vseučilišča, bilo je treba misliti na kak drug kraj. In vlada je predlagala Roveredo, mesto v laških Tiroljih. Italijanski poslanci pa zahtevajo, da mora biti sedež vseučilišča v Trstu. V „Slovanski zvezi“ združeni slovenski in hrvatski poslanci so glede nameravanega italijanskega vseučilišča izrazili: najprej priznajo Italijanom pravico, da zahtevajo in dobé svoje vseučilišče, a to mora biti na čisto italijanski zemlji, ne pa v mešanih mestih kakor so n. pr. Gorica, Koper, Zader, Trst. Ob enem pa zahtevajo vsaj pravni oddelek v Ljubljano. Poslanci se bodo to pot pač odločno postavili, kajti če

jim sedaj ne bo mogoče dobiti vseučilišča v Ljubljani, kdo vé, bo li potem sploh kedaj mogoče. Državni zbor se snide zopet 6. junija.

Minister zunanjih zadev grof Goluhovski je obhajal desetletnico svojega službovanja. 10 let minister — pač redka prikazen v naših časih!

Na Dunaju se vrši jako zanimiva in za vlado podučna sodna obravnava proti štirim Tržačanom zaradi bomb. Pokazalo se je, da je bila v Trstu zasnovana cela zarota proti Avstriji. Hoteli so napraviti med ljudstvom velike nemire in med razburjene množice potem vreči bombe. To razburjenost bi bil potem porabil Garibaldi in s svojimi prostovoljci vdrl v Trst ter ga posedel v imenu laškega kralja. Značilno je to in veliko pové, da se niso upali imeti te obravnave v Trstu, ampak se vrši na Dunaju; tako malo zaupajo laškimi prebivalcem Trsta. Dunajski sodni dvor je dobil nekaj pretilnih pisem, ki imajo namen porotnike oplasiti. — Obravnave bodo zato odslej tajne.

Na Ogrskem novih ministrov, ki bi bili všeč protivladnim strankam, še nimajo. Cesar je poslal skupnega ministra Buriana kot zaupnika v Budimpešto, da razvozla ta čudni in zamotani voz.

Nemški državni zbor je sprejel zakonski načrt, ki določa več ko 15 mlilijonov kron za zboljšanje delavskih stanovanj. — Pri poroki nemškega prestolonaslednika bode zastopal našega cesarja nadvojvoda Franc Ferdinand. Tudi Francoska odpošlje posebno poslanstvo.

V Rimu zbrali so se po ukazu sv. očeta Pija X. jugoslovanski-avstrijski škofje, da se posvetujejo o perečem vprašanju glagolice, katero skušajo ljudje, katerim je sicer cerkev deveta briga, izrabljati za gonjo proti cerkvi in za umazane strankarske namene.

Srbija zopet nima ministrov. Ker je dobil pri volitvi predsednika skupščine Stanojevič le pičlo večino glasov, ni hotel sprejeti izvolitve, ministerstvo pa je podalo ostavko. Kralj bo najbrže razpustil skupščino in bodo spet nove volitve.

Med Rumunijo in Turčijo je nastal spor, ker je neki turški uradnik dal zapreti rumunske šolske nadzornike. Rumunija je zahtevala prav odločno zadoščenje. Govorilo se je že o vojski, a te ne bo, ker je Turčija ugodila vsem zahtevam Rumunije. — Boji med vstaši in turškimi vojaki se vedno ponavljajo. Razven od Turkov morajo Bolgari in Srbi veliko pretrpeti tudi od Grkov in divjih Albancev. — Umril je mlajši sultanov brat princ Ahmed. Pravijo, da ga je dal umoriti sultan sam, ker se boji za svoj prestol.

Nemirov na Ruskem še vedno ni konec. Povzročajo jih z večine židje, katere so v Varšavi prebivalci napadli s kruto silo tako, da je moralo priti vojaštvo mirit z orožjem. Mnogo oseb je bilo ranjenih in ubitih. Morilec velikega kneza Sergija je bil obešen; kesal se svojega zločina ni prav čisto nič.

Iz rusko-japonske vojske: Gotovo je, da sta se že združila Roždestvenski in Nebogatov. Kje pa da sta, tega nihče ne ve. Mnogo se je govorilo, da je Roždestvenski bolan, da, celo da je umrl. A je popolnoma zdrav in se z vso vnemo pripravlja za prihodnjo bitko, v kateri hoče zmagati ali pa umreti. — Tudi na suhem v Mandžuriji se pripravljajo važni dogodki. Boji med prednjimi stražami so vedno pogostejši. Vsak dan nam lahko prinese poročil o bitki na morju in na suhem.

Obrtnikom — rokodelcem.

Peti občni zbor obrtne zadruge se je vršil 21. m. m. ob 2. uri pop., ker ni bil prvi ob 1. uri sklepčen, radi tega se je vršil drugi uro pozneje. Gospod Francič pozdravi navzoče ter poroča o združnem delovanju v letu 1904, v katerem je bilo 13 sej, pri katerih se je rešilo 35 prošelj za podelitev obrtov, 25 prosilcem se je vstreglo, 10 zavrnilo. Vseh točk dnevnega reda pri sejah se je rešilo 79, kar znači delavnost odbora. G. Malovič poroča o tajništvu in blagajniškem stanju. Vseh članov je dosedaj zglašenih 546, od katerih se jih je veliko izselilo iz združnega okraja, največ v Ameriko. Od teh 546 članov se porazdeli na 45 vrst raznih obrtov. V letu 1904 je vstopilo 28 novih članov, učencev vstopilo 34, izstopilo ali bilo oproščenih 26. Razposlalo se je 141 raznih vlog, med temi je bilo 45 ovadb o osebah, katere izvršujejo obrt brez dopustila. — Odbor se je trudil, da varuje blagajniško imetje, posrečilo se je s pomočjo in prijaznostjo gosp. Jakšeta prihraniti na stanovanju 120 kron na leto, ker brezplačno prepušča potrebne prostore v porabo. G. Jaksetu se izreče tem potom toplja zahvala. (Sprejeto enoglasno.) Enako gre zasluga upravi „Dolenjskih Novic,“ da se vedno izdatneje razvija obrtna organizacija v korist obrtnemu stanu, kajti uprava nam gre povsod na roke, vsled česar se prihrani veliko dela in tudi zdatnih stroškov. V polni meri zasluži uprava „Dolenjskih Novic,“ da smo ji hvaležni in izreče naj se v imenu vseh obrtnikov naša zahvala! Prosi se nadaljne prijaznosti in sodelovanja za koristi in razvoj obrtnega stanu in njegove organizacije. (Z odobravanjem enoglasno sprejeto.) Blagajna je imela dohodkov v letu 1904 na vstopnini novovstopivših članov mojstrov 281 K, na vstopnini učencev 170 K, na oprostnini učencev 180 K. Denarnih glob se je vplačalo vsled nereda 40 K. Dohodki leta 1904 skupaj 671 K. Stroškov pa je bilo vseh skupaj 566.10 K iz česar se določi prebitka 104.90 K. K temu se prištejejo prihranki iz prejšnjih let, kateri so naloženi obrestonosno v mestni hranilnici v znesku 849.63 K. S prebitkom 1. 1904 se je prihranek pomnožil, kateri je tudi naložen v hranilnici na skupno vsoto brez obresti na 954.53 K. Ta račun se je odobril pri c. kr. okr. glavarstvu z dne 5. aprila 1905 z vlogo št. 6393. Člani dolgujejo na inkorporacijskih pristojbinah za 1278 K, kateri znesek se po odloku c. kr. trgovskega ministerstva z dne 13. decembra 1904, št. 56673 vsaki čas lahko iztirja, kar se boče v kratkem tudi storilo.

Na predlog g. Windischerja se izvolita pregledovalcem teh računov gg. S. pl. Sladovič in Jakob Mikolič, katera naj poročata pri prihodnjem občnem zboru. Gosp. Francič kritikuje postopanje c. kr. okr. glavarstva, ker ni vkljub prošnji poslalo svojega zastopnika, kakor zahteva zakon. S tem pokaže, da se ne zanima za zboljšanje obrtnega stanu. (Med navzočimi nastane nevolja.)

Radi spremembe združnih pravil poroča g. Štefanovič. Vsled sklepa združnega odbora z dne 1. marca t. l. predlaga, da se za vse na novo vstopivše člane poviša pristojbina od 10 kron na 15 kron; priporoča to vsled tega, ker se marsikateri nepremišljeno odloči za samostojno izvrševanje obrti, katere pa vsled nezmožnosti, konkurence in brez vsakega premoženja ne more vzdrževati, da je konečno primoran samostojnost zopet opustiti ali prisiljen se izseliti. Ako se poviša pristojbina, boče slednji preje premislil, boče li zagotovljen obstanek, da ne pride po nepotrebnem v izdatke. Tudi z ozirom na pomanjkanje pomočnikov, vednega zahtevanja po zbolšanju plač in drugih ugodnosti, da se zamore istim ustreči, je umestno, da se konkurenca omeji. — Predlog g. pl. Sladoviča, kateri toplo priporoča povišanje pristojbine in sicer na 20 kron za vsako posamezno obrt posebej. N. pr. ako ima eden po več obrtov, ko nastopi v tem okolišu, ima plačati od vsake obrti po 20 kron, enako če se za več obrtov ob enem zaprosi. — Predlog g. pl. Sladoviča je bil enoglasno sprejet.

(Konec prihodnjic.)

Obrtnikom in rokodelcem v važen preudarek.

Dne 21. m. m. vršil se je občni zbor obrtne zadruge v Novem mestu, na katerem je bilo navzočih okoli 20 oseb. Na dnevnem redu bili so za združinstvo oziroma za obrtnike

in rokodelce jako važni predlogi, kateri nalagajo celo posameznim članom tudi gmotne izdatke. Iz celega zborovanja se vidi, da med člani obrtne zadruge ni nobenega zanimanja, akoravno bi marsikateri član našel dovolj poduka, kakor tudi našel v isti varovane lastne interese.

Gg. obrtniki in rokodelci! Vcdilo bi me predaleč, da bi raziskaval razne vzroke Vaše malomarnosti, oziroma brezbriznosti, ali ta brezbriznost sega tako daleč, da zamore ista biti osodepolna za vse člane. Ako je mogoče pri občnem zboru biti izvoljen v odbor s 4, beri štirimi glasovi, med tem ko obrtna zadruga šteje 550 članov, potem takem je vsako delovanje v korist tega društva nemogoče in taka izvolitev ni nikaka čast, niti vspodbuja za kako delo. Vsled tega izražam željo, naj se skliče nov izvanreden občni zbor, na katerem se ima voliti celi odbor, ali pa ako obrtniki in rokodelci nimajo nobenega zanimanja, nobenega interesa do zadruge naj se ista razdruži.

V koliko bodo s tem oškodovani isti, naj si posledice tega sami pripišejo svoji malomarnosti. Gotovo je, da ne more odbor v korist obrtne zadruge nič storiti, ako člani iste povsod nasprotujejo, isto obrekujejo in s tem lastne interese v blato mečejo. Iz gori navedenega svetujem načelništvu obrtne zadruge, da skliče izvanreden občni zbor, na katerem naj se voli celi odbor. Zahvaljujem se onim petim članom, kateri so me v odbor volili ter izjavljam, da pod takimi razmerami smatram vsako izvolitev v odbor prej za nezaupnico, kakor pa za čast.

S. pl. Sladovič, ud obrtne zadruge.

LISTEK.

Možatost.

V nekem velikem mestu je bilo. Mlad mož, dostojno oblečen, stopal je po ulicah. Na obrazu mu je bila brati skrb in žalost. Bil je trgovski potnik, ki je popustil jako dobro službo v domačem mestu, samo da je utešil svoje hrepenenje po velikomestnem življenju. V velikem mestu je bil sedaj, a tudi bil brez službe. Kar si je bil doma prihranil, ginilo je bolj in bolj. Živel je zadnje dni vedno bolj skromno in se je ravnokar preselil v bolj ceno gostilno. Tja je šel sedaj s trdnim upanjem v srcu, da bo danes dobil službo. Pred tremi dnevi je bil dal v velik dnevnik inserat in ta gotovo ne bo brez uspeha.

Ko vstopi, pride mu nasproti visoko rasel, eleganten gospod, kateri ni mogel zatajiti svojega pokolenja: bil je žid. „Ste vi gospod Weneke, trgovski potnik?“ ga vpraša. Mladi mož je pritrdil.

„Bi mi li hoteli dovoliti, da pogledam vaša spričevala?“ Z nekako nejevoljo mu jih da. Oni jih natanko pregleduje in vedno bolj zadovoljen mu je obraz.

„Všeč ste mi. Veste, za prvo vam dam 1600 K. Jaz sem namreč knjigotržec in moja trgovina je jako obširna. V prospeh našega podjetja pa moramo imeti trgovskega potnika, ki bo knjige spravil in spečal med najširše in najnižje sloje. In vi ste kakor nalašč za nas. Ravno katoliškega zastopnika sem si želel.“

„V kakem smislu pa deluje vaše podjetje, če smem vprašati?“ oglasi se Weneke.

„Berite,“ odgovori žid in mu poda obširen zapisnik. Bili so naslovi najbolj umazanih in protiverskih najbolj strupenih knjig, knjig, ki so očitno napadale vero in jo sramotile ter v sladkih mamljivih opisih spodkopavale poštenost in nravnost. Ko je prelistal ves zapisnik, postal je silno resen. Žid je to takoj zapazil.

„No, za začetek vam pač dosti ponujam! Vaš prednik je imel le 1500 kron in je bil jako spreten mož. In pozneje se vam lahko še kaj priboljša. Kaj ne, vi vsprejmete ponudbo? Natakari, steklenico avstrijskega vina in dve kupici!“

„Prosim, prosim“, prekine ga mladi mož, „ne zame. Midva se še nisva domenila. Najprvo bi vas nekaj vprašal. Čemu pa hočete imeti za razpečavanje takih knjig ravno katoličana?“

„Čemu?“ čudi se krivonoscu. „Takoj povem. Katoliškemu potniku je lahko priti h katoličanom. Kakor vidite, so knjige

pisane v naprednem in prosvitljenem duhu, da preženo temo in zmoto. No, ste zadovoljni?"

"Jaz naj bom torej volk v ovčji obleki? Ne, tega pa ne morem. Katoliško sem vzgojen —."

"In nočete pustiti svoje zabite praznovernosti", seže mu žid vmes. "Bodite vendar pametni. Če vas sodim po vnanjem, stari ste kakih 25 do 30 let, pa še verujete take neumnosti? Kaj vas bo tudi še le s 40 leti pamet srečala, kakor —?"

"Nehajte s svojim praznim besedičenjem", reče kaj živahno trgovski potnik, "in nikar ne sramotite, kar mi je sveto in ljubo. Vaše ponudbe ne sprejemem, ker bi to bilo zoper moje versko prepričanje. Povem vam pa na vsa usta, da bom povsod, koderkoli bom le mogel ljudi svaril pred vašimi ničvrednimi knjigami."

"Kaj, kaj", zaropota žid, "hočete žaliti mene in našo trgovino?"

"Ako mislite, da sem vas žalil, saj veste pot, da si poiščete zadoščenja", odvrne Weneke malomarno.

"Ne bodite norec in vzemite, kar se vam ponuja. Vi nimate službe in jaz sem vam stavil lepo ponudbo. Recite: hočete ali nočete" sili žid vanj.

"Ne, nočem. Prosim, da me dalje ne nadlegujete. Z vami ne govorim več" reče odločno mladi mož.

To je pa žida silovito vjuzilo. "Tudi prav! Samo to mi je žal, da sem dragi čas po nepotrebnem tratil z Vami. Povem vam le: nikar ne pridite k meni, ko boste čez teden dnij lazili okrog sestradani in brez denarja. Ne vsprejemem vas, tudi če bi hoteli za polovico prej ponujane vsote. In službe tudi drugod ne boste dobili, vam zastavim glavo. Zakaj naša roka je močna in v tako velikem mestu nihče ne bo lazil za vami."

Te besede za brezverstvo vnetega žida pač niso mogle potolažiti mladega moža. "Dobri Bog, kakšna izkušnja je bila to! Pa ne, rajši stradam in tudi lakote umrjem, ko pa da bi zatajil vero. Bog me gotovo ne bo zapustil." Tako je vzdihnil v tej zares hudi in veliki poskušnji.

Po skromni večerji šel je v svojo sobo in pri večerni molitvi je prisrčno Bogu potožil svojo nadlogo.

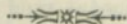
Ko mu drugo jutro prinesó zajutrek, je poleg ležalo pismo. Roka se mu je tresla razburjenja, ko je pismo odprl in bral je. Kaj?

"Dalj časa iščem katoliškega trgovskega potnika z dobrimi spričevali, ker pri svojem podjetju dosledno nastavljam samo katoličane. Bral sem Vaš inserat, in Vas vabim, da pridete k meni, če mogoče od 2. do 4. ure popoldan. Plača po dogovoru.

Friderik Wölsch, knjigotržec."

Mlademu možu se je iz prsij izvil vzdih hyaležnosti, iz srca mu je privrela iskrena zahvala, iz očesa pa je padla topla solza na pismo kakor pečat. Še tisti dan je bil nastavljen v dobro službo.

Za pridnega, možatega katoličana je povsod dosti posla in dela, ne da bi mu bilo treba za vsakdanji kruh zatajiti vero in prodati dušo. — Možete Bog podpira, mevže pa prepriča samim sebi.

Piše se nam:

Iz Krškega. (Uzoren čebelarki zavod.) Gotovo ni potreba dokazovati, kako revno je pri nas čebelarstvo, ta najvažnejša panoga kmetijstva in kam je prišla naša, nekdanj po celem svetu sloveča kranjska čebela, za katero se je stržilo na milijone. Čuditi se mora čebelar-strokovnjak samo, da ni zginilo celega sveta najmenitnejše plemo popolnoma s površja zemlje, ako vidi, kako se muči ta uboga živalca zaradi nevednosti čebelarjev. Iz navedenih vzrokov, potem pa, ker nima naše ljudstvo priložnosti učiti se najpotrebnejših stvari, namenjen sem ustanoviti v Krški okolice "uzoren čebelarški zavod", kjer se bo učil lahko vsakdo racionelno-uspešno čebelariti in sicer teoretično, kakor tudi praktično. Ker je za tako podjetje posameznik preslab, obrnem se z udano prošnjo na vse rodoljube, posebno preč. duhovščino, me v težavnem začetku blagohotno podpirati in mi pomagati ustanoviti namenjeni temelj naši čebeloreji. Zakaj bi nazadovali,

ko nadkriljujemo lahko vse narode! Obračun prispevkov, kateri se bode svoječasno v „Dol. Novicah“ priobčil, pregledal bo gospod župan v Krškem. Fr. Hrastovčan.

Ne v Ameriko!

29. Marz 1905.

„Oh, gorje mu, kdor od doma mora, Kdor v domu nima več prostora.“

Pismo so pisali fantje: 22 let stari posestnikov sin Anton Hočevar iz Velikih Lašč št. 36, 20 let stari posestnikov sin Janez Hočevar iz Opalkovo št. 1, občina Lužarje in 19 let stari Jožef Drobnič iz Dolšake (Kurja vas) št. 8, občina Turjak, ki so se po prigovarjanju nekega, leta 1857 rojenega, doma iz Finkovo, občina St. Gregor poleg Vel. Lašč Janeza Jelner, po domače „Žani“ in tudi „Lasar“, nabiralca las, ki je ob enem tudi agent pri agenturi v Vidmu-Italija, brez dovoljenja izselili v Ameriko. „Žan“ hodi največ po Kočevskem, Litijskem, Ljubljanskem in Logaškem okraju.

Predno so odpotovali, so prejeli še od Jelnerja sledeče pismo:

Dragi Anton!

Ne smete iti na zug, ampak h nogam v soboto zvečer na Škofelca. — Ob 7. zjutraj bo čakov fijakar.

Podpis odtrgan.

Dragi stariši!

Stokrat bi bilo boljše iti 10 let h vojakom, kot brez posa iti po agentih čez Udino v Ameriko. Ko smo prišli na Škofelca, čakal nas je fijakar, peljali smo se približno 10 minut, kjer nas je čakal „Žani“. Popreje doma je rekel, da bomo dali fijakarju 6 gl. 4 fantje, ali morali smo dati 12 gl. do Rudnika vsak po 3 gl.; v Rudniku smo vzeli karte do Občin, od Občin smo šli v Trst k nogam, v Trstu smo čakali ene 4 ure. Ob 8. uri zvečer smo vzeli s Trsta karte do Sagrađe, v Sagrađi nismo za noben denar mogli dobiti prenočišča, tudi bi nas bili kmalu aretirali policaji. Toraj smo spet dobili fijakarja, ki nas je peljal dobro uro hoda v Molfalkoni, tam smo bili čez noč. Ob 7. uri zjutraj smo se peljali spet s fijakerjem do Gradiške. In od Gradiške z drugim vozom čez grenco, čez grenco smo šli ob 9. uri zjutraj, brez vsake zapreke. Od grence na prvem kolodvoru smo vzeli karte en štacijon pred Udino, in od tam smo šli 3 ure hoda v Udino. V Udini smo šli v agencijo v pisarno. Ko smo kupili karte do Klevelanda vsaka karta po 135 gl. povedali so nam agentje, da bomo morali čakati 7 dni. Kaj smo toraj hoteli, dobili smo sicer najslabši stanovanje in hrano po 3 krone na dan. Z Udine ko smo odšli v nedeljo zjutraj ob 4. rekel nam je agent, da smo sedaj vsega fraj. Hrano in stanovanje da dobimo zastonj, sicer pa, da se sedaj ne bomo vstavili nikjer več, da gremo s potoma do Havre. Ali ta vrag nam je dal karte le do Kijaše, v Kijaši smo šli v agencijo ter povedali, da smo mi plačali v Udini vse, da nimamo nič več denarja, ali še poslušati nas niso hoteli.

Toraj smo morali v gostilni plačati prenočišče, večerjo in zjutraj. Zjutraj smo šli ob 9. uri na vlak, dali so nam karte, mi smo mislili, da gremo sedaj do Havre, ali motili smo se, na Švicarskem smo morali doli, na štacijonu Pjodijo čakal nas je agent. In nas je gnal agent v pisarno, tu so nam spet povedali, da moramo čakati 6 dni in sicer na naše stroške. Tu smo se dolgo prepirali da nimamo denarja, ali nas niso hoteli nič slišati. Toraj smo telegrafirali v Udino, kako in kaj, ali še odgovora nismo dobili. Iskali smo stanovanja povsod ali vse je bilo polno — vendar smo hvala Bogu dobili za spati v eni (krčni) kmečki hiši, ležimo vsi na eni postli ali plačati moramo eno krono vsak večer. In ta kraj kjer stojmo je tak, da ne vidimo drugam, kot v nebesa k Bogu. Z nami tu čaka enih 150 mož, — Italijanov, ali vsak dan jih pride od 10 do 20 mož, večina jih kuri zunaj ogenj, kjer ni več prostora v hišah, kjer tu je le enih 7 hiš. Šli bomo od tu menda šele v soboto 1. aprila. Jemo le vsak dan, enkrat gorke prvič ker je drago, drugič ker ne moremo dobiti, ker je toliko ljudi.

Dragi stariši, povedite fantom, da Bog obvaruj še kateri iti v Ameriko z „Žanetom,“ ta hudič je vzel od vsacega 20 gld., od Bančevga Janeza pa 15 gld. In tiste tri krone ni nič dal nazaj. Zakaj smo vzeli karte do Klevelanda je ker so agentje tako hoteli, sicer pa če bi hoteli iti v Porlelo, morali bi imeti vsak po 350 gld. Ker tu so stroški polovica več kot bi šli s posom. Zdaj ko bomo šli od tu Bog ve kod kje se bomo še vstavili, ako bomo v veliki noči v Klevelandu, bomo dobri. Taki smo že, da ne vemo kje smo, največjemu sovražniku bi ne privoščil tega. Ako bi prišel „Žan“ na Bančevo, spodite ga, ter žandarmerij naznanite. Če bomo prišli srečno v Kleveland, dobite pismo od tam.

Sedaj Vas najsrečnejši pozdravimo vsi skupaj, Anton, Janez in Jože. Ko boste pismo prebrali, nesite ga najprej k Stoparju, potem ga pa pošljite v Kurjo vas, ker smo samo to pismo pisali, ker če bi vsi hoteli pisati, bi preveč koštalo, pa nesite precej v Lašče in kje da ne bodo skrbeli.

Molite za nas. Z Bogom z Bogom. —

Domače vesti.

(Okrajna učiteljska konferenca) za novomeški okraj se bode vršila dne 1. julija ob 9. uri dopoldne v dekliski šoli v Rudolfovem; okrajna učiteljska konferenca za krški okraj pa 8. julija v Radečah pri Zidanem mostu.

(Dijaška božja služba) c. kr. višje gimnazije v Novem mestu ob nedeljah in praznikih morala se je radi raznih nerednostij preložiti od 8. na 9. uro. To naznanja sledeče po odredbi preč. cerkvenega predstojništva in slavnega vodstva gimnazije na cerkvenih vratih obešeno naznanilo: Ob 9. uri je maša s pridigo dijakom namenjena in dijakom so prihranjene vse klopi po cerkvi. Vljudno se tedaj prosi, da se pusti dijakom prostor. — Ker je ta služba božja oziroma pridiga po svoji tvarini namenjena samo dijakom, zato se prosi, dijakov pri službi božji ne motiti, kakor se je to dogajalo od izvestne strani. Cerkev namreč nikakor ni prostor za kak „rendevous“.

(Poroka.) Gospod I. Vrančič, c. kr. sodni pristav v Kostanjevici, se je poročil dne 23. maja t. l. z gospico Milko Klemenč-eva iz Ljubljane.

(Potres) so čutili v Rudolfovem, Mokronogu, Št.-Jerneju, Krškem in drugod po Dolenjskem dne 23. maja t. l. med 2. in 3. uro popoldne in po nekod še pozneje po noči. Škode ni napravil nobene.

(Mestna hranilnica novomeška) razposlala je svoj računski zaključek ob koncu leta 1904. Ta denarni zavod uživa vseh najst let svojega obstanka popolno zaupanje občinstva, kajti iz podanih izkazov vidimo, da se leto za leto množijo naloženi denarji. Od leta 1903 na leto 1904 so se vložki pomnožili za 175.563 kron. Na posojilo se je dalo 222.218 kron. Občinstvo je za 46.655 kron več dolga naredilo kakor pa prihranilo. Hranilnično ravnateljstvo pripisuje ta dolg slabi letini in pa vremenski nezgodi v našem okraju. — Knjižic je bilo konec leta 1904 v veljavi 5094. Poprek so vsake knjižice vredne 519 kron 80 h. Dolžnikov, ki so posojilo proti intabulaciji vzeli, je bilo 1342 ter ima poprek vsak 1328 kron dolga. Poleg tega, da je mestna občina z vsem svojim premoženjem porok za varnost denarjev, ki jih občinstvo v hranilnici nalaga, je za še večjo varnost pri hranilnici naloženih dosedaj 107.815 kron. Hranilnica je pod nadzorstvom c. kr. deželne vlade, katera to nadzorstvo istinito izvršuje, kajti v poročilu beremo, da se je na ukaz visoke c. kr. deželne vlade pregledovanje hranilničnega poslovanja vršilo po veččaku v hranilni stroki, in to vpričo c. kr. vladnega komisarja, velebl. gosp. barona Rechbacha, in da se je vse v popolnem redu našlo, in to je najboljšje priporočilo za hranilnico.

(Natečaj za zgradbo) novega trirazrednega šolskega poslopja v Mirni pri Trebnjem se razpisuje; čertno ponudbo je vložiti do 6. junija t. l. Stroški stavbenih del so proračunjeni na 32.000 K.

(Razpisana) je služba organista in cerkvenika v Ribnici na Dolenjskem. Nastop s 1. julijem t. l.

(Podučeni dijaški izlet) so napravili učiteljski 4. leta učiteljska v Kopru pod vodstvom svojega profesorja g. F. Spintreja in sicer iz Kopra v Trst, kjer so si mesto in njega znamenitosti ogledali. Od tu so se podali z železnico

na Kranjsko v Krško. Tu so si ogledali meščansko šolo in potem Trškogoro. Iz Krškega so se z vozovi podali v Kostanjevico, v Št. Jernej in potem v Novo mesto. Tu so si ogledali uredbo kmetijske šole na Grmu, potem mesto in okolico. Iz Novega mesta so se z železnico podali v Ljubljano, kjer so si ogledali nje znamenitosti in so bili zvečer v deželni vinski kleti. Iz Ljubljane so se povrnili nazaj v Koper. Na tem svojem potovanju, ki je trajalo 4 dni, od 15. do 18. maja so bili na Kranjskem prijazno sprejeti in pogoščeni v Krškem, Novem mestu in v Ljubljani. Videli so na tem dijaškem izletu pa tudi toliko podučnega, koristnega in zanimivega, da jim bode to potovanje ostalo v najprijetnejšem spominu. Opomniti je, da so bili učiteljski, katerih je bilo 26, treh narodnostij: Slovenci, Hrvati in Lah. Red med njimi je bil vzoren.

(Nenavadno prirodno prikazen) je bilo videti dne 13. maja t. l. v gozdu „Rog“ pri Toplicah na Dolenjskem. Župnik iz Poljanice je šel tisti dan dve uri daleč bolnika za smrt pripravljat. Ko se je vračal domov, vidi gozd kake pol ure na okolu pokrit z rumenim dežjem. Vse je bilo rumeno: drevje, trava in cesta; luže so imele okrog in okrog rumen rob. Ko je nekoliko te tvarine v roke vzel in se je voda posušila, je ostala na prstih rumena moka, žveplenemu cvetu podobna.

(Razstavljen je slika,) ki predstavlja Novo mesto v omračju, v prodajalnici g. J. Krajec nasl. v Novem mestu Umetniško dovršena slika je delo domačina gosp. J. Vavpotiča, ki je s tem zopet pokazal, kako ljubi domač kraj. Slika je tudi na prodaj.

(Vrsta porotnih obravnjav v Novem mestu.) Dne 5. junija Ana Kuhar radi hudodelstva detomora; Martinčič Urban radi nenravnosti. Obravnava je popoldne oziroma drugi dan. 6. junija: Pungerčar France radi poskušenege ropa. 7. junija: Kočevar Ivan radi goljufije.

(Milijarija) pojema. Loti se še tam pa tam kake ženske, a ne nastopa več s tako silo pri posameznih bolnikih. Zahvaliti se je zato ne malo — odločnim odredbam raznih gosposk in pa prebivalstvu, ki jih še dokaj natanko spolnuje. Prav ostro pa je treba pograjati gotove — denarja za tiskane vrstice lakomne — ljudi, ki so prav po nepotrebnem razburjali že itak preplašeno ljudstvo s pretiranimi poročili, mesto da bi je pomirjevali. Zabičajte raji ljudem, naj se vestno drže oblastvenih naredb in nikar jih ne plašite!

(Naznanilo.) O binkoštih bodo v risalnici c. kr. gimnazije v Rudolfovem razstavljeni izdelki učencev obrtne nadaljevalne šole. Vsi, ki se zanimajo za napredek obrtnega šolstva, se vljudno vabijo, da si jih ogledajo. — C. kr. gimn. ravnateljstvo kot vodstvo obrtne nadaljevalne šole.

(Tesarski mojster,) kateri je več mostove delati, naj se zglati pri podpisnem, če je pri volji voditi ali prevzeti tesarska dela pri zidanju novega mostu čez Krko pri Dol. Polju blizo Toplic.

Anton Klinc, Gorenjpolje, pošta Straža.

(Samomor.) Obesil se je dne 15. m. m. posestnik J. Pečarič iz Smednika, občine Rake. V življenju je bil priljubljen v okolici in dober gospodar. Revežu se je zmešalo. To je v kratkem že drugi samomor.

(Naglo umrl) je Jakob Štefančič, posestnik z Božičevega vrha fare Suhor pri Metliki. Gnal je živino ob 5. uri zjutraj, padel je in umrl. Bil je marljiv in skrben gospodar.

(Prepoved za izvažanje krme) v inozemstvo, katero je ministerstvo z naredbo z dne 10. avgusta 1904 izdalo, se je razveljavilo z zopetnim ministerskim ukazom z dne 22. maja t. l.

(Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) vsem svojim podružnicam in slovenskim rodoljubom. Pred dvajset leti so praznovali Slovenci tisočletnico smrti sv. Metoda ter ustanovili kot vidno znamenje temu veličastnemu spominu „Družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Ministerstvo za notranje zadeve je izza 9. aprila 1885. leta s št. 5179 odobrilo družbina pravila, ki jih je izdelala v to pooblaščenca petorica naših mož. V tej dosti dolgi dobi 20 let so nabrali naši rojaki marsikak tisočak za našo družbo in marsikaj koristnega se je napravilo z njim. Danes pa, ko gledamo nazaj na to

20 letno težavno delovanje, navdaja družbino vodstvo naslednja prošnja in želja, ki jo sporoča tem načinom vsem svojim podružnicam vsem častitim rodoljubkinjam, vsem cenjenim domoljubom. Ker „Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ gotovo ni ustanovljena le za nekaj malo let, marveč kakor se kaže za precej nedogledno dobo — saj se bje narodnostni boj danes hujske nego prej — ker se stavi na njeno vodstvo vedno več zahtev, opozarja podpisano njeno vodstvo na nekatere narodne naloge, ki čakajo nujne rešitve že v bližnji prihodnosti. S šolskim letom 1905/6 se otvori novo šolsko poslopje na Savi pri Jesenicah, v kojem je nastanjen ondotni otroški vrtec. Ob istem času hočejo tudi Jeseničani začeti svoj otroški vrtec. Potrebno je, da se v Mariboru vstanovi družbina ljudska šola. Tudi v Studencah pri Mariboru je nevarnost potujčenja velika. V Gradcu bi bil potreben vsaj otroški vrtec. V Št. Jakobu v Rožu na Koroškem bi radi z letom 1907 svojo lastno slovensko trirazrednico, ki naj se s časom, ko postane deželna ljudska šola zopet slovenska, preustroji v kmetijsko šolo. Očividno je torej, da se bodo v najbližnji prihodnosti podvojili troški naše družbe. Res je, da imenuje družba štiri šolska poslopja svojo posest, res je pa tudi, da ima družba še nepokritega dolga v znesku 34.000 K, ki se tekom tega leta narase najbrže na 40 000 K. Ako pa hoče vodstvo zagotoviti družbi obstanek in ako hoče rešiti vse zgoraj naštetе naloge ter odpomoci najnujnejšim potrebam, potrebno je vsekako, da pokrije prej ta nepokriti primanjklaj. Radi tega se pozivlje podpisano vodstvo do vseh svojih podružnic, do vseh častitih rodoljubkinj in cenjenih rodoljubov; prošnja, da vsakdo izmed njih pripomore po svoje do tega, da se zboljša družbino finančno stanje. Ako priredi vsaka izmed podružnic tekom tega leta vsaj eno večjo veselico v korist naše družbe, ako se odzovejo vabilu k takim veselicom vsi zavedni Slovenci ter prispevajo svoj obulus, odplačal bi se lahko precejšnji del družbenega dolga, če ne morebiti celo — kar je iskreno želeli — ves dolg. — Kjer pa ni mogoča prireditve veselice iz katerega koli vzroka, tam naj bi podružnična načelnštva skušala pridobiti slehernega iz njihovega okraja vsaj kot družbinega podpornika od svojih starih članov pa naj bi si izprosila morda izreden dar v navedeno svrhu. Ako se odzovejo tej prošnji vsi oni, katerim je „Družba sv. Cirila in Metoda“ syeta stvar, ki vedo ceniti njen obstoj, potem je podpisano vodstvo preverjeno, da bode v prihodnje lahko in veliko lože vstrezalo potrebam in željam slovenskega naroda. Ako bode vse slovensko občinstvo ypoštevalo ta poziv, bode „Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ ob svoji dvajsetletnici brezdvomno zrla v jasnejo bodočnost. To pa slovenskemu narodu v prid.

Vodstvo družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Klic na pomoč!) Družba sv. Cirila in Metoda je ravno letos, ob svoji 20 letnici, v posebno hudih stiskah: že zdaj ima okoli 35 000 K dolga (koncem leta morda že 40.000 K), ali vrhu tega mora jeseni otvoriti otroški vrtec na Savi pri Jesenicah ter na Jesenicah samih, nujna potreba so nadalje ljudska šola v Mariboru in Studencah pri Mariboru in v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem in v Gradcu vsaj otroški vrtec. — Rojaki! Na tisoče slovenskih otrok se potopi leto za letom v globokih valovih širnega nemškega in laškega morja, obupno vas kličejo na pomoč pogrezajoči se rojaki na Koroškem in Štajarskem. Komur tli še iskrica domoljubja v srcu, kdor-le se še naziva Slovenca, vsak naj v teh hudih časih stiske položi svoj obol na oltar domovine. Te dni bo krožila nabiralna pola za l. 1905 od hiše do hiše. Pristopajte družbi kot ustanovniki (z 20 K) ali pa vsaj kot podporniki z 2 K na leto. Z veseljem pa sprejmemo tudi najmanjši dar in z veseljem pozdravljamo tudi najubožnejšega trpina v naših slovenskih vrstah. Ne bo naj letos, ob 20 letnici družbini, v okrožju Novega mesta in Kandije Slovenca, ki bi ne pristopil v goste vrste narodne armade slovenske. Bojurno se z uma svitlim mečem in imejno odprto srce in odprte roke za trpečega brata! — Rudolfoyo, v maju 1905.

Odbor moške podružnice.

(Ustanovi za slepe v podelitev razpisani.) Znano je, da je vid od vseh čutov največja dobrot, ki jo je modri Stvarnik podaril človeku, zato se vsakemu smili ubožec, ki je slep rojen ali pa pozneje oslepi. Poleg tega si

pa tak revež najtežavneje pomaga do kruha; ne le, da ga pogostoma stariši v izgoji zanemarjajo in ga smatrajo za naloženo jim pokoro, ampak revež ni sposoben za izvrševanje vsakega opravka in še tistega, ki se ga nauči, ga težavneje opravlja. V namen, da se taki ubožci morejo izgojiti in si pomagati do kruha, t. j. da se naučé kakega rokodelstva, ustanovljena je šola za slepe v Lincu na Gor. Avstrijskem, kjer se dečki in deklice vseh slojev sprejemajo, ako so sicer telesno usposobljeni. Da morejo revni stariši na Kranjskem, ki sami ne zmorejo vseh stroškov za vzdrževanje iz lastnega pokriti, v ta zavod poslati svoje slepe otroke, razpisuje ravno sedaj c. kr. deželna vlada v Ljubljani dve taki ustanovi, na katere take stariše opozarjamo. Razpis se dobi pri občinskem uradu.

(Sprejem gluhonemih otrok v gluhonemnico v Ljubljani.) Poleg drugih človekoljubnih dobrotnikov se imamo največ zahvaliti rajnkemu dekanu Ignaciju Holzapfel-nu, ki je vse svoje življenje zelo skromno živel, da je v teku 50 let prihranil nad 80.000 gld, katera svota se je potem obrestovalno nad 20 let naložila in koji je kapital zapustil v namen, da se na Kranjskem ustanovi zavod za gluhoneme, katera blaga namera se je pred nekaterimi leti v korist teh revčkov uresničila. V Ljubljani obstoji tak zavod, ki nudi gluhonemim otrokom, ki so sicer telesno razviti in sposobni v izobraževanje, vse potrebne pogoje, da morejo v njem dobiti ljudsko-šolsko izomiko in izgojo in da se usposobé za kako rokodelstvo in za kak drug stan. Ta zavod je za one stariše, ki imajo take še nedoletne otroke, največje važnosti, in ker mnogi ne vedó pogoje, pod katerimi se sprejemajo gojenci v ta zavod, s tem opozarjamo na razglas c. kr. deželne vlade v Ljubljani z dne 13. maja t. l., s katerim se sprejemajo s pričetkom šolskega leta 1905/6 šolo obvezni otroci-gluhonemi v ta zavod.

(Radi spoliranja [tatvine] ameriških listov) aretirani poštni ekspedient Nemeč je svoje dejanje priznal, sedaj bode morda mogoče, da se bodo vsaj nekoliko ukradene denarne svote povrnille adresatom.

(Poneverjenja na železniški progi Dunaj-Trst.) Meseca velikega, sosebno pa v prvi polovici malega travna t. l. se je na železniški progi pri Zidanem mostu, Št. Peter na Krasu in v Trstu opetovano dogodilo, da so se iz Amerike došla pisma našla odprta. Pisma je odpiral neki poštni uslužbenec in pobiral morebiti v njih se nahajajoči denar. Največ takih pisem se je poizgubilo. Ker ima sedaj celo preiskavo v rokah c. kr. okrožno sodišče v Celju in je vsa poneverjenja in vso škodo težavno tudi vsaj približno označiti, naj se oni sorodniki in znanci, kateri imajo svoje ljudi v Ameriki ter so prejeli pisma od njih, iz katerih vsebine je razvidno, da je bil v njih poslan tudi denar, katerega pa niso prejeli, in se čutijo oškodovane, zglasijo z dotičnimi pismi pri najbližnji sodnji ali orožniški postaji.

(Današnji list) obsega deset strani.

(Šmarnice.) Glasi moje mladosti. V preslavo Marije zložil Radoslav Silvester v Vipavi. Tisk R Šeber nasl. v Postojni. Str. 108. V knjigi je 50 prav prijetnih in ljubeznivih Marijinih pesmij. 1 kom. broširan, stane K — 60, 1 kom. eleg. vezan stane K 1.30. Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Gospodarske stvari.

— (Kebrova nadloga) nas obiše drugo leto. Letos imajo po drugih krajih vse polno kebrov, drugo leto pridemo pa mi na vrsto. Naša Dolenjska je kakor stvarjena za kebre. Zato smo pa tudi tako bogati na tem škodljivem mrčesu. Obilna hrastina v manjših in večjih gozdnih parcelah, ki se nahaja po Dolenjskem tudi sred polja, vse to daje tem kebrrom izvrstno pašo. Po drugih krajih je drugače. Kjer ima smrečje namesto hrastine in gabrine, tam ni kebrov. Ker je zatiranje kebrov ob kraju gozda skoro nemogoče z ozirom na to, da so tla pod drevjem zaraščena z grmovjem, tako da še blizo ni mogoče, nastane vprašanje, ali ne bi bilo prav, da bi se kraj gozdov nasajale smreke in da bi se na ta način odganjali kebre? Vzemimo jim pašo, pa jih bo kmalo manj! Dokler pa skrbimo sami za izvrstno pašo, jih bo zmeraj več. Dosedanje

izkušnje nas tudi učé, da je ves lov na kebre, ki se vprizarja in postavnim potom zahteva, skoro brezvspešen, kajti hroščev je prej več ko manj.

— (Proti gosenicam na zelju) se priporoča potrošanje perja z apnenim prahom ali pa s slano vodo. V tem slučaju se vzame na 50 litrov vode 1 kg. soli.

— (Najboljše sredstvo proti krtricam) je to-le: Vzemi korenje, razreži ga podolgič v dve polovici in namaži jih znotraj z arzeniko. Zveži potem zopet obe polovici z nitjo skupaj in vtakni tako pripravljeno korenje v krtično luknjo. Napravi vse to v jeseni in nastavi dosti tako zastrupljenega korenja po krtičjih luknjah, da bo več vspeha.

— (Dobro sredstvo proti strunam.) Črv malega črnega hrošča, katerega „pokelca“ imenujemo, in to zato, ker se z glasnim pokom v zrak zažene, ako se ga na hrbet položi, je tako zvana „struna“. Tako imenuje se ta črv zato, ker je v primeri s svojo debelostjo jako tenak, rumene barve in kaj trd, tako da je res zelo podoben koščkom rumene strune. Ta škodljivec nahaja se v zemlji marsikaterega vrta, že celo pa na njivah v veliki meri in provzročuje velikansko škodo s tem, da se zajé v korenine rastlin, katere se potem posušé. Da ga uničujemo, imamo dvojno sredstvo. Prvo je to, da se vsako rastlino, katera prične veneti, izrije in črve iz korenin ven pobere ter zmasti. Drugo, veliko boljše, je pa to-le: Vzame se krompir, tudi glažast je dober, katerega se na dva, tri kose razreže ter med rastline plitvo zakoplje. Čez 8 dni vzame se krompir zopet iz zemlje in v vsakem kosu nahaja se gotovo po več strun, katere se najhitreje na ta način pomori, da se krompir v vrelo vodo zmeče ter potem za krmljenje prasičev porabi, druge nove kose se pa zopet v zemljo zakoplje.

— (Prodaja modre galice, žvepla in umetnih gnojil.) Odbor kmetijske podružnice v Novem mestu je sklenil, da ostane prodaja kmetijskih protrebščin, ki jih oddaja kmetijska družba v Ljubljani, še nadalje v rokah g. trgovca J. Perko-ta. Oni člani kmetijske podružnice pa, ki bi radi naročili kaj več skupaj, recimo 50 ali 100 kg. ali več, naj se, ako jim je res na tem ležeče, oglase pravočasno pri kmetijski podružnici, ki jim bode rada naročila vse te potrebščine — seveda proti predplačilu — naravnost iz Ljubljane. G. Fr. Perko v Novem mestu prodaja gori navedene potrebščine po sledečih cenah: modro galico na drobno po 64 h kilo, na debelo po 62 h kilo; žveplo po 24 h, na debelo 20 h; umetna gnojila: in sicer Tomasovo žlindro po 7 K 30 h, kajnit po 7 K, kalliyevo sol 14 K, čilski soliter po 32 K 100 kil.

— (Poskušnje z umetnimi gnojili.) V okolici Novega mesta se je napravilo letos dvanajst poskušenj z umetnimi gnojili, in sicer s Tomasovo žlindro in kajnitom. Za te poskušnje so se odmerili povsod po trije prostori, veliki po 500 štirjaških metrov. Eden prostor se je pognojil s 50 kg. Tomasove žlindre, drugi s 50 kg. Tomasove žlindre in 25 kg. kajnita, tretji za kontrolo pa nič. Vspehe teh poskusov priobčiti hočemo jeseni, ko bo otava spravljena. Dodati hočemo takrat ob enem račun, kako se izplačajo v prvem letu umetna gnojila.

— (Pospeševanje mlekarstva v novomeški okolici.) Kmetijska podružnica je v zadnji odborovi seji sklenila, da se priredi v Šmihelu in Bršljinu poduk o mlekarstvu in da se povabijo k temu pouku gospodinje iz novomeške okolice. Spričo razširjajoče se bolezni „miliarije“ se mora pa ta pouk za sedaj odložiti.

— (Krasna dvojica še prav mladih volov.) Gosp. Anton Bojanc, župan in posestnik v Št. Petru pri Novem mestu, ima v svojem hlevu dvojico volov, katera je je šele v četrtem letu, in katera 1836 kilogramov tehta. Vola sta simendolske pasme in nista še kdo ve kaj opitana, pač pa jako velika, prava orjaka, in kaj lepo ustvarjena. Ko bodeta popolnoma opitana, dosegla bodeta gotovo težo 2.000 kilogramov. Pač krasen dokaz velike vrednosti simendolske pasme.

— (Viničarski in kletarski tečaji za odrasle mladeniče kranjskih vinogradnikov.) — Kakor prejšnja leta, bo imel deželni vinarski potovalni učitelj Fr. Gombač tudi v letošnjem letu dvodnevne viničarske in kletarske tečaje v raznih vinorodnih krajih na Kranjskem. Prva dvodnevna viničarska tečaja bodeta dne 19. in 20. junija v

Sv. Križu pri Litiji ter 26. in 27. junija v Žužemberku. — Revnejši udeleženci dobé denarne podpore po 1 K do 1 K 40 vin. na dan ter primerno odškodnino za pot, ako so čez 1 in pol ure od učnega kraja oddaljeni. V vsakem kraju bo te nagrade le 15 mladeničev deležnih. Tečaja se sme vsakdo udeležiti; prednost gledé odškodnine imajo pa le revni udeleženci, spadajoči pod litijski, odnosno žužemberški okraj. Pouk bo trajal vsak dan od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer ter bo obsegal naslednje točke: 1.) Zakaj se obnavljajo stari ali po trtni uši opustošeni vinogradi in kaj je pri obnovitvi teh najbolj vpoštevatati? — 2.) Kako in zakaj vžgajamo ameriške podlage in cepljene trte? — 3.) Kako se novi vinogradi pravilno zasajajo, gnojijo in pozneje obdelujejo? — 4.) S kakšnim uspehom se vporablja umetna gnojila v vinogradu in katera umetna gnojila so najpriporočljivejša? — 5.) Katero cepljenje trt je bolj priporočljivo, suho ali zeleno? — 6.) Kako je s trtami ravnati in katere vrste je pomnoževati, da se doseže vsako leto povoljna letina? — 7.) Katere trtne bolezni so najnevarnejše in kako se pokončujejo? — 8.) Katere olajšave nam nudijo državni zakoni pri obnovitvi vinogradov? — 9.) Koliko časa bodo trajale te ugodnosti in kdo je lahko teh deležen? 10.) Katera poraba grozdja je za naše razmere najpriporočljivejša? — Prosilci, ki želé dobiti podporo in tudi drugi, ki nameravajo udeležiti se tega tečaja, naj se zglašé pismeno pri kmetijski podružnici v sv. Križu oziroma v Žužemberku najkasneje do 10. junija t. l.

Deželni odbor kranjski v Ljubljani, 22. maja 1905.

— (II. poučno potovanje kranjskih kmetovalcev.) Z ozirom na razglas podpisanega glavnega odbora z dne 10. maja t. l. javljamo, da je poučno potovanje na Štajersko, oziroma Koroško zagotovljeno ter da se bo vršilo po niže označenemu sporedu od 13. oziroma 14. do 17. junija t. l. Prijave za udeležbo sprejema podpisani odbor še do 8. junija t. l. Vožnja v tretjem razredu bo stala 25 K, v drugem razredu pa 50 K. — Vsak udeleženelec naj pošlje najkasneje do 8. junija t. l. podpisavemu odboru 25, oziroma 50 K, da se mu bo mogel pravočasno priskrbeti sešitek voznih listkov. Vse potne stroške nosi vsak udeleženelec sam. Voditelj izleta, gosp. mlekarški nadzornik Legvart, preskrbi vse potrebno glede vozov, prehranitve in prenočišč. Udeležniki se zberó v torek, dne 13. junija zvečer med 9. in 10. uro v hotelu Lloyd v Ljubljani, oziroma pridejo pravočasno na južni kolodvor, da se odpeljejo s poštnim vlakom ob 12. uri 15 min. ponoči iz torca 13. na sredo 14. junija. Udeleženci na tej progi, ki ne pridejo v Ljubljano, naj vstopijo v ta vlak. V sredo, 14. junija po dohodu vlaka v Wildon ob šestih zjutraj bo zajutrek ter takoj potem odhod z vozom v Waldegg na posestvo viteza Plessinga, kjer bo ogledovanje velikanske reje prasičev (400 prasičev), izdelovanje sadnega šanpanjca ter sirarne. Iz Waldegga se udeleženci vrnejo preko graščine Herbersdorf — kjer si ogledajo velikanske sadovnjake — nazaj v Wildon, kjer bo kosilo. Po kosilu odhod v Gradec. Tam si še isto popoldne ogledajo vzorno perutninarstvo deželnega zavoda v Feldhofu ter deželne kmetijske šole v Grottenhofu. Ogled mesta Gradca in prenočevanje. V četrtek, 15. junija odhod iz Gradca zjutraj ob šestih v Welsberg, kjer bo ogledovanje vzornega gospodarstva in reje pingavske govedi pl. Dehneja. Ob pol 12. uri odpotovanje v Bruck, kjer bo kosilo, in popoldne ob treh odhod v Admont. Tamkaj izletniki obišejo samostanske kleti. V Admontu bo večerja in prenočevanje. V petek, 16. junija zjutraj ob petih odhod na štajersko deželno šolo za živinorejo in planinarstvo v Grabnerhofu ter ogledovanje vzornega planinarstva v Buchau. To ogledovanje se bo vršilo pod vodstvom tamošnjega vodja, znamenitega živinorejca dr. Schupplija. Kosilo v Admontu, potem odhod v Kaisersberg, kjer si izletniki ogledajo vzorno sirarno in živino nekterih posestnikov. Po večerji odpotovanje v Judenburg, kjer bo prenočevanje. V soboto, 17. junija zjutraj z vozom odhod na planine živinorejske zadruge v Judenburgu, potem v Talheim in v Št. Lamprecht, kjer bo kosilo. V Št. Lamprehtu ogledovanje vzorne živinoreje tamošnjega benediktinskega samostana in posestnika Zedlacherja. Iz Št. Lamprehta odpotovanje zvečer ob sedmih čez Trbž v Ljubljano.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko.

— (Uvoz laških prašičev na Dunaj.) Glasom vesti iz Dunaja, se uvaža na Dunajski trg zmeraj več prašičev iz Italije. Italija je zadnji čas razvila živahno trgovino s prašiči, za katere se mnogo povprašuje zaradi mesa, ker nima špeha. Minulih dni je bila prodana na Dunaju večja partija in sicer kilo po 1 krono 16 vin. za živo blago.

Razne stvari.

* (Velikanska smreka.) V hosti barona Wambolda na Hmelniku pri Novem mestu posekal je pred kratkim g. Jožef Košiček, lesni trgovec in posestnik žage na bencin, smreko, katera je dala celih 17 kubičnih metrov lesa. Deblo je popolnoma zdravo. Takih dreves se na Kranjskem gotovo veliko ne nahaja.

(Zbirka otročje modrosti), kakoršna bi tudi pri nas na Slovenskem delala obilo zabave odraslim, je izšla v Londonu pod naslovom „Childrens Answers“. Nekaj listov iz te zbirke utegne zanimati tudi naše čitatelje, ki se iz njih lahko prepričajo, da je vsak otrok, odnosno vsak človek — rojen šaljivec. — Neka mati vpraša svojega sinčka, zakaj je malega Mojzesa (v zgodbah sv. pisma) njegova mati skrila v ločje? „Zato, ker ni hotela, da bi mu kože stavili,“ je odgovor. — „Kaj je čudež?“ vpraša neki učitelj v šoli. „To, kar se v Ameriki zgodi.“ — Neki škotski učitelj vpraša v šoli učence, katerim je razlagal iz zgodovine slučaj z Ananijem in Safiro: „Zakaj Bog ne kaznuje vsakega lažnjivca s smrtjo?“ Olgovor: „Zato, ker bi potem kmalu nobenega človeka na svetu ne bilo.“ — Neka mati je karala svojo hčerko, ker ji je pojedla jabolka, iz katerih je hotela narediti jabolčno jed. Naslednjega dne je vprašal učitelj v šoli to deklico, zakaj je Bog Adamu in Evi prepovedal jesti jabolka? Odgovor: „Zato, ker je hotel iz jabolk delati jabolčne jedi.“

Loterijske številke.

GRADEC, 20. maja	80	21	64	52	11
TRST, 27. maja	59	22	71	85	87

Izjava.

Jaz Terezija Amf obžalujem, kar sem govorila zoper Ivana Hrovata in Matevža Gruden ter smatram vse za neresnično ter se jima zahvaljujem za prijazno odpuščenje.

Dol. Kronovo, dné 18. maja 1905.

(122)

 Vila „BEVC“ se odda v najem.

(130-0-1)

 Čevljarski poštenega vedenja, 14—16 let star, se takoj sprejme pri Franc Požun-u, čevljarskem mojstru v Trebnjem.

(128)

učenec

 Kdor hoče kupiti

finega dolenjskega vina

dobi ga še 12 hektolitrov po 22 kr. liter s posodo vred. Posoda je z železom okovana in prav pripravna.

Prijazne ponudbe sprejema: Ivan Turk, pošta Škocijan (Dolenjsko). (129-2-1)

E 144/5
14

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju mestne hranilnice v Rudolfovem, zastopane po dr. J. Scheguli, odvetniku v Rudolfovem, bo dne

27. junija 1905 dopoldne ob 10. uri

pri spodaj oznamenjenem sodišču v izbi št. 6 dražba zemljišča vl. št. 207 k. o. Rudolfovo, to je enonadstropne hiše v Rudolfovem hiš. št. 83 z malim vrtom.

Nepremičnini, katero je prodati na dražbi, je določena vrednost na 7082 K. Pritikline ni.

Najmanjši ponudek znaša 3541 K; pod tem zneskom se ne prodaje.

C. kr. okrajno sodišče Rudolfovo odd. II.,

dne 27. aprila 1905.

(126)

Na prodaj ste

(125-5-1)

h graščini Raka na Dolenjskem spadajoči

pristavi (marofa)

na Hrvaškem brodu in na Hudinjah, h kojima se lahko dokupi tudi nekaj travnikov oziroma njiv in hoste.

Pojasnila daje oskrbništvo graščine Raka na Dolenjskem.

Vino

(127-3-1)

lastnega pridelka je na prodaj v vsaki množini in po ugodni ceni v graščini Bajnof pri Rudolfovem.

Zdravje je največje bogastvo! — Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

(269-20-14)

Te glasovite in nedosegljive KAPLJICE sv. MARKA se uporabljajo za zunanjo in notranjo vporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsaki glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejujejo izmečke, odpravijo nadubo, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženejo velike in male gliste, ter vse bolezni, izvirajoče od glist. Delujejo izobno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter kóliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni, izvirajoče od mrzlice. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu, radi tega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetski hiši.

Dobiva se samo: „MESTNA LEKARNA, ZAGREB.“ — Raditega naj se naroča naravnost pod naslovom: „Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 50, poleg cerkve sv. Marka.“

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kakor 12 steklenic se ne pošlje. Cena je naslednja in sicer franko postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.) 4 K — v	3 ducati (36 stekl.) 11 K — v
2 ducata (24 stekl.) 8 K — v	4 ducati (48 stekl.) 14 K 60 v
5 ducatov (60 stekl.) 17 K — v	

Na razpolago imam na tisoče priznalnih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim vspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčić, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

MESTNA LEKARNA, Zagreb, Markov trg št. 50, poleg cerkve sv. Marka. Ustanovljeno l. 1360.

Vodstvo deželne kmetijske šole na Grmu išče

(124-0-1)

— **hosto** —

katera bi bila v bližini Novega mesta ležeča, ter za drva posekati. Kdor jo ima na prodaj, naj se zgleda na Grmu.

MLINAR

samostojen, dober, trezen, se sprejme takoj ali čez 14 dni. Plača, hrana prav dobra. — Pojasnila daje

(110-3-3) g. Zure, gostilna „Štembur“ v Kandiji.

Mizarskega pomočnika

takoj sprejme

Ivan Kastelic,

(118-0-2)

mizar v Rudolfovem.

Popolnoma novo **kolo** za dame

(Diana-Dürkopp)

in šivalni stroj

(112-0-3)

je na prodaj v Kandiji hiš. št. 15.

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravlja vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehuje odprto.

Na prodaj

(123-0-1)

je v deželni kmetijski šola na Grmu jako lep

15 mesecev star bik

— **muropoljskega plemena.** —

HAMBURG - AMERIKA

Iz Ljubljane v

NOVI YORK samo
6 dni z dobro, prosto hrano.

Odhaja se iz LJUBLJANE vsak ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

Izvrstna, sigurna vožnja z brzoparniki.

(233-24-18) Pojasnila po večkrat brezplačno.

Zastopnik: **FR. SEVNIČ, Ljubljana**
31 Dunajska cesta 31 — zraven srange.

V Kandiji pri Rudolfovem je iz proste roke na prodaj **veliko posestvo**

obstoječe iz dveh hiš, hleva, svinjaka in kozolca. Pri hišah se nahaja lep vrt, njive in travnik.

Več pove lastnica

(94-0-3)

Zofija Kastelic v Kandiji.

2 2
prodajalni

(93-0-3)

na Glavnem trgu v Novem mestu ste za oddati. Ena takoj, druga s 1. julijem 1905. — Ravno tam so dobiti

lepa namizna jabolka in izvrstno dolensko vino lastnega pridelka v majhni in večji množini. Natančneje pri

g. Ant. pl. Fichtenau v Novem mestu.

Lepo podstrešno

(107-2-2)

stanovanje

obstoječe iz dveh sob, in kuhinje

je takoj za oddati v R. Dolenc-ovi hiši na trgu sv. Katarine v Novem mestu.

Pogoji se zvedo v isti hiši v I. nadstropju na levo.

Na prodaj so: 3 klavirji

za ceno 900 K, 200 K,

(101-0-3) 40 K v deški šoli v Šmihelu pri Novem mestu.

Vidmanci kaže seljanom moč „Pakraških kapljic in Slavonske biljevine.“

Pozor! Bolnemu zdravje!

Pozor! Slabemu moč!

Pakraške kapljice in Slavonska biljevina sta danes dva najbolj priljubljena ljudska leka, ker delujejo gotovo z najboljšim uspehom, ter si tako pridobivajo sloves po vseh delih sveta. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. **Pakraške kapljice:** delujejo proti vsem boleznim želodca in čreva, odstranjujejo krče, bolečine v želodcu, preganjajo vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, odganjajo male in velike gliste, odpravljajo mrzlico in vse od te izhajajoče bolezni. Lečijo dalje vse bolezni na jetrih in slezah. Najboljše sredstvo proti bolezni maternice in madrona, vsled česar ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naroči naj jih vsakdo pod naslovom: Peter Jurišič, lekarnar, Pakrac 205, Slavonija. Denar naj se pošlje naprej ali s povzetjem. Cena je sledeča in sicer franko na vsako pošto:

12 stekl. (1 tucat) 5.— K, 24 stekl. (2 tucata) 8.60 K, 36 stekl. (3 tucati) 12.40 K,
48 stekl. (4 tucati) 16.— K, 60 stekl. (5 tucatov) 18.— K

Slavonska biljevina: se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolesti v prsih, prehlajenju, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, zbadanju, kataru, odstranjuje goste slinice in deluje izvrstno pri vseh tudi najstarejših boleznih v prsih in na pljučih.

Cena je naslednja franko na vsako pošto:

2 izvojni stekl. 3.40 K, 4 izvozne stekl. 5.80 K, 6 izvoznih stekl. 8.20 K.

Manj kot dve steklenici se ne pošilja. Denar naj se pošlje naprej ali se pa povzame. Prosim, da se naročuje samo in izrecno le pri meni pod naslovom:

Peter Jurišič, lekarnar, Pakrac br. 105, Slavonija. (281-20-13)

(56-12-4)
Jaz

ne poznam v dosego nežnega, čistega lica in odstranitev pég, boljšega in vspešneje delujočega zdravilnega mila kot je znano

Bergmann-ovo lilijino milo

(znamka: 2 radarja)

tvrdke Bergmann & Co., Tečen ob Elbi.

Dobi se komad po 80 h pri:

lekarn. S. pl. Sladovič in v trgovini A. Oblak v Novem mestu.

Sprejme se takoj

(109-3-3)

krepek in pošten mladenič

kateri ima veselje do mesarske obrti, pri gosp. Josipu Hrovatu, mesarju v Žužemberku, pri katerem se jih je že v tej obrti veliko dobro izvežbalo.

POSESTVO s hišo

v lepi ravnini, 5 minut od velike ceste, je iz proste roke na prodaj. — Zraven spada

hlev, kozolec, pód, prav lepi in veliki sadni vrt, njive, travniki in hosta, vse ležeče okolu doma — v Gorenji Brezovici št. 9, župnije Št. Jernej.

Natančneje se izve ravno tam.

(117-2-2)

V Orešji pri Šmarjeti je na prodaj iz proste roke

HIŠA

z vsem drugim —
gospodarskim poslopjem

s zraven spadajočimi štirimi njivami in hosto; vinogradom in lepim prostorom za rigolanje. — Naslovi na Janez-a Zdišar, Orešje, pošta Šmarjeta (Dolenjsko).

(114-2-2)

V Velki Bučni vasi, fare Prečina, v bližini Novega mesta in postaje, je na prodaj za 3000 kron

(111-3-3)

prav **gospodarstvo.**

Hiša na dva konca, hlevi, kozolec (dopler) vrt, njive, dva dela hoste in sploh vse,

kar spada k dobremu gospodarstvu. — Natančno se izve pri Antonu Žura v Mačkovcu št. 5, pošta Št. Peter.

Ženske lase

zmešane in rezane kupujem na malo in veliko. Vsaki nabiralec las, naj se prepriča, da plačujem od zdaj najvišjo ceno. — Izdelujem vsa vlasolarska dela, vlasulje (baroke), lasne verižice, kite in umetne slike iz las po najnovšem izdelku. — V zalogi imam najfinejša mila, dišave za obleko, glavničke za dame itd.

Spoštovanjem se priporočujem

(276-24-13)

Ivan Svetec, brivec in vlasoljar
Glavni trg (nasproti mestne hiše).

Zahtevajte pri nakupu

(125-28-27)

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“

Ono je

zajamčeno čisto

in brez vsake škodljive primesi.

Pere izvrstno.

Varstvena znamka.

Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

GEORG SCHICHT, Aussig. — Največja tovarna te vrste

Dobiva se povsod! — na evropskem ozemlju. — Dobiva se povsod!